

«Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ»

Λόγος κατά την εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου

Αρχιμανδρίτη Χριστοφόρου

Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους

Ο Ευαγγελισμός της Παναγίας μας φανερώνει την άπειρη αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο. Βλέπουμε ότι ο Θεός κυνηγάει τον άνθρωπο, για να τον σώσει. Και το σχέδιο Του ήταν να γίνει και ο Ίδιος άνθρωπος για τη δική μας σωτηρία. Αλλά φανερώνει, όπως ακούσαμε και στην ανάγνωση από τον λόγο του αγίου Νικολάου Καβάσιλα στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, τον θησαυρό που είχε μέσα στην καρδιά της η Παναγία μας, την αγάπη, τη θυσία, την υπακοή, την ταπείνωση, και προ παντός την πίστη και την εμπιστοσύνη της στον Θεό. Φανερώνει ακόμη και τον σεβασμό που έχει ο Θεός στον άνθρωπο. Δεν ήθελε να επέμβει δυναμικά στην Παναγία μας και να κατοικήσει μέσα της, προτού να πάρει και τη δική της συγκατάθεση. Γι' αυτό, μέχρι να πει η Παναγία μας το «*ίδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου*», ο Θεός περίμενε. Και όταν η Παναγία μας παρεδόθη εξ ολοκλήρου στον Θεό, τότε έγινε και το μέγα μυστήριο της σωτηρίας μας, και από εκείνη τη στιγμή αρχίζει το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου με τη σάρκωση του Θεού Λόγου μέσα της.

Γι' αυτό και ευχαριστούμε την Παναγία μας. Και να ξέρουμε ότι κάθε φορά που και εμείς παραδιδόμαστε στον Θεό και λέμε: «*Ίδού, Κύριε, ὁ δούλός σου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου*», τότε έρχεται και σε μάς μέσα και κατοικεί το Άγιο Πνεύμα, η Χάρις του Θεού, και γινόμαστε άνθρωποι χαριτωμένοι. Οσάκις, όμως, εμείς παραβαίνουμε τον νόμο του Θεού, τότε φεύγει και η Χάρις του Θεού. Είναι παράδειγμα για μάς η Παναγία.

Βλέπουμε ότι η Παναγία πάντοτε είχε ανάπαυση μέσα της· ειρήνη. Και μετά, όταν πήγε στη Βηθλεέμ, για να γεννήσει τον Χριστό, δεν στενοχωριόταν που δεν εύρισκε τόπο, για να γεννήσει και ότι χρειάστηκε να πάει σε ένα σπήλαιο. Διότι ήξερε ότι ήταν στα χέρια του Θεού. Είχε τον Θεό προστάτη. Γι' αυτό πάντοτε είχε ειρήνη, αγαλλίαση και ανάπαυση μέσα της. Και όταν έφυγε στην Αίγυπτο, το ίδιο. Και όταν επέστρεψαν πάλι πίσω στη Ναζαρέτ, είχε η Παναγία μας αυτή την ειρήνη και την ανάπαυση μέσα της, διότι είχε την πίστη και την εμπιστοσύνη της στον Θεό.

Έτσι και εμείς, πρέπει να έχουμε αυτή την εμπιστοσύνη και αυτή την πίστη στον Θεό. Ο σκοπός μας είναι να αγαπήσουμε τον Θεό. Και αν το πετύχουμε αυτό και έχουμε εμπιστοσύνη στον Θεό και δεν κλονίζεται η πίστη μας και η εμπιστοσύνη μας σ' Αυτόν, τότε πάντοτε θα είμαστε αναπαυμένοι. Ότι και να συμβαίνει στην ζωή μας, θα είναι για μάς μία ανάπαυση, γιατί ξέρουμε ότι με όλα τα γεγονότα

της ζωής μας ο Θεός ετοιμάζει τη σωτηρία μας. Διότι αυτός είναι ο σκοπός του Θεού: Να σώσει τον άνθρωπο.

Τώρα, βλέπετε, έχουμε και αυτή την περίπτωση με τον κορωνοϊό, εξαιτίας του οποίου υπάρχει ταραχή σ' όλο τον κόσμο. Εμείς οφείλουμε να έχουμε εμπιστοσύνη στον Θεό. Ακούονται πολλά σενάρια. Όμως να μη εμπιστεύεστε στο κάθε τι που ακούτε, διότι ο κόσμος έχει τα σχέδιά του. Αλλά και ο Θεός έχει τα δικά Του σχέδια. Πάνω από όλα είναι ο Χριστός. Ο Κύριος της ζωής και του θανάτου είναι ο Χριστός. Ο Κύριος της ιστορίας είναι ο Θεός, δεν είναι οι άνθρωποι. Μπορούν οι άνθρωποι να λένε ό,τι θέλουν, να προγραμματίζουν ό,τι θέλουν. Και δεν θα μας σώσει ούτε η Αμερική ούτε η Ρωσία ούτε η Κίνα ούτε άλλο τίποτε από τα του κόσμου· θα μας σώσει μόνον ο Θεός. Να μη μπλέξουμε σ' αυτά τα «γρανάζια» των σχεδίων των ανθρώπων. Εμείς να δούμε τι σχέδια έχει ο Θεός. Σ' εκείνα να εμπλακούμε, να ανακατευτούμε, σ' εκείνα που ο Θεός θέλει για μάς. Και τι θέλει ο Θεός από μάς; Ο Θεός θέλει τη μετάνοιά μας!

Όπως αναφέρει ο άγιος Βαρσανούφιος, όλες αυτές οι δοκιμασίες γίνονται εξαιτίας των αμαρτιών μας. Δεν γίνεται κάτι τυχαίο. Και τα αίτια της αμαρτίας είναι η κακή προαίρεση του ανθρώπου. Δεν έχουμε σωστή προαίρεση, σωστή θέληση. Επειδή δεν κάνουμε το θέλημα του Θεού, αλλά κάνουμε τα θελήματα της σαρκός, γι' αυτό και ο Θεός επεμβαίνει πολλές φορές στην ιστορία. Διαβάζουμε στην Παλαιά Διαθήκη, ότι όταν οι Ιουδαίοι ξέφευγαν από τον νόμο του Θεού, επέτρεπε ο Θεός τις γειτονικές φυλές να τους πολεμούν και να τους νικούν. Όταν επέστρεφαν στον Θεό, αν και ήσαν λίγοι, νικούσαν.

Ο Θεός τώρα μάς ταρακουνάει λίγο, για να ξυπνήσουμε. Όχι για να βλέπουμε τι κάνει ο ένας και ο άλλος, αλλά για να δούμε εμείς τι πρέπει να κάνουμε, για να βοηθήσουμε τον εαυτό μας και για να βοηθήσουμε την κατάσταση. Δεν ωφελεί το να ασχολούμαστε με το τι κάνει ο ένας και ο άλλος, αλλά με το τι πρέπει εμείς να κάνουμε, γιατί ο Θεός επιτρέπει για μάς αυτή τη δοκιμασία.

Η αγία Μαρία η Αιγυπτία ήταν μία γυναίκα πολύ αμαρτωλή. Αλλά ο Θεός την κυνηγούσε, την παρακολουθούσε, και ήθελε κάποια στιγμή να τη βοηθήσει. Και όταν πήγε να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό, πρόβαλε ο Θεός αυτήν την άορατη δύναμη, για να την εμποδίσει να εισέλθει μέσα στον ναό. Τότε η αγία Μαρία ήλθε στον εαυτό της. Τι σημαίνει αυτό; Ότι η αγία Μαρία δεν άρχισε να λέει: «Ο Θεός είναι άδικος. Γιατί δεν με αφήνει να πάω να προσκυνήσω; Μήπως μόνο εγώ είμαι αμαρτωλή; Οι άλλοι που μπαίνουν μέσα δεν είναι αμαρτωλοί; Γιατί αφήνει τους άλλους και εμένα δεν με αφήνει;». Δεν κάθισε να ασχοληθεί με το τι κάνουν οι άλλοι ούτε με το αν ο Θεός είναι δίκαιος, αλλά κατάλαβε ότι αυτό γινόταν για τις αμαρτίες της.

Αυτή είναι η καλή προαίρεση, η καλή θέληση που είχε η Αγία. Ο Θεός τής έδωσε μία ευκαιρία, την ταρακούνησε λίγο, για να καταλάβει την αμαρτία της. Και όταν το κατάλαβε η ίδια και ήλθε στον εαυτό της, έκλαψε, μετανόησε πολύ και πήρε την απόφαση να εγκαταλείψει τον κόσμο. Στράφηκε στην Παναγία, την έβαλε ως εγγυήτρια και την παρακάλεσε να συγχωρήσει τις αμαρτίες της και να τη βοηθήσει να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό. Μετά εμπιστεύθηκε τον εαυτό της στην Παναγία, για να την οδηγήσει να πάει όπου Εκείνη θα της έδειχνε. Βλέπετε, δεν πήγε όπου ήθελε αυτή, αλλά όπου της έδειξε η Παναγία. Και γνωρίζουμε ότι πήγε στην έρημο και ότι εκεί έζησε σαράντα επτά χρόνια. Τα δέκα επτά πρώτα χρόνια είχε πολύ μεγάλο πόλεμο. Της έρχονταν λογισμοί, της έρχονταν ενθυμήσεις από τα τραγούδια, από τα φαγητά, από τα ποτά, από τις αμαρτίες που έκανε. Αλλά αυτή δεν επέτρεπε ούτε ένα λογισμό να εισέλθει και να μολύνει την καρδιά της ή να τραυματίσει τη σχέση της με τον Θεό, διότι είχε υποσχεθεί ότι όλα αυτά θα τα εγκαταλείψει. Γιατί; Διότι είχε καλή θέληση, είχε καλή προαίρεση. Τότε βοήθησε και ο Θεός. Και με τη βοήθεια του Θεού «*τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώπους*» γίνονται «*δυνατά*».

Είναι να θαυμάζει κανείς, πώς μία γυναίκα έζησε μέσα στην έρημο τόσα χρόνια. Γιατί; Διότι είχε αυτή την καλή θέληση. Είχε καλή προαίρεση και αγωνίσθηκε δυναμικά, παρ' όλο που είχε τόσο μεγάλες αμαρτίες. Αλλά το πρώτο και βασικό ποιο ήταν; Πώς ξεκίνησε; Ήλθε «*στον εαυτό της*». Δεν κάθισε, όπως είπαμε, να συγκρίνει τη ζωή της με τους άλλους και να λέει: «*Για κοίταξε, και αυτός που μπαίνει τώρα μέσα είναι αμαρτωλός. Αφού το ξέρω. Έχει κάνει τόσες αμαρτίες. Γιατί τον αφήνει ο Θεός και μπαίνει μέσα και εμένα δεν με αφήνει να μπω;*». Δεν είπε ότι ο Θεός είναι άδικος.

Επομένως, αυτό που ζητά ο Θεός από μας είναι να κοιτάμε τον εαυτό μας. Η προαίρεσή μας δεν είναι σωστή διότι, αν έχουμε σωστή προαίρεση, ο Θεός θα βρει τρόπο να μάς βοηθήσει.

Να το ξέρετε αυτό, πάνω από όλα να έχουμε αυτό στον νου μας: Τι ζητάει από μας ο Θεός σε κάθε περίπτωση. Και αυτό που ζητάει ο Θεός από μας είναι η επιστροφή μας κοντά Του. Να επιστρέψουμε όλοι μας. Τίποτε άλλο. Και όταν επιστρέφουμε εμείς, επιστρέφει ένα μέρος της Εκκλησίας και σιγά-σιγά διορθώνεται όλη η Εκκλησία. Διότι, αν προσέχουμε «*τι κάνει ο ένας και τι κάνει ο άλλος*», ενώ εμείς κάνουμε χειρότερα από αυτούς, επειδή κατακρίνουμε τους ανθρώπους, τότε ποιο το όφελος; Δεν ωφελούμε κανένα. Δεν βγαίνει κανένα κέρδος, όταν ασχολούμαστε με τους άλλους. Διότι ούτε εμείς ωφελούμαστε ούτε αυτοί, αλλά μάλλον βλαπτόμαστε. Έτσι, όμως, δεν μπορεί να προχωρήσει η Εκκλησία.

Όλα αυτά τα είπα με αφορμή το θέμα του κορωνοϊού, για να μη ακούτε τα διάφορα σενάρια που λέγονται εδώ και εκεί, διότι δεν γνωρίζουμε τι θα γίνει. Όπως και να έχει το πράγμα, ο Αντίχριστος θα έλθει, αφού η Εκκλησία το έχει πει. Όμως πότε θα έλθει, δεν ξέρουμε. Εμείς ας είμαστε έτοιμοι. Εξ άλλου και ο Αντίχριστος να έλθει, τι μας πειράζει εμάς; Επάνω από όλα είναι ο Χριστός. Τι, δηλαδή, ο Αντίχριστος είναι επάνω από τον Χριστό; Αφού στο τέλος ο Χριστός θα νικήσει. Δεν θα νικήσουν οι άνθρωποι ή τα σχέδια των ανθρώπων. Εάν εμείς πιστεύουμε στον Θεό, «*εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν*». Να μη συγχυζόμαστε και ταραζόμαστε και στενοχωριόμαστε. Μόνο να μετανοούμε. Να έχουμε σωστή μετάνοια και επιστροφή στον Θεό. Αυτό να κοιτάζουμε. Και αν δεν ταπεινωθούμε, δεν μπορεί να έλθει το έλεος του Θεού στη ζωή μας...

Πηγή: Περιοδικό *Ο Όσιος Γρηγόριος*, Ετήσια Έκδοσις Της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, Περίοδος Β', Έτος 2020, Αριθμός:45, σελ. 69-76. Ελαφρώς Διασκευασμένο.